

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГРЕЧКІВСЬКИЙ ПАВЛО МИКОЛАЙОВИЧ
УХВАЛА

20 жовтня 2020

Київ

5305/0/18-20

Про залишення без розгляду та повернення заяви Харази Л.І. стосовно суддів Ірпінського міського суду Київської області Чернова Д.Є., Мікуліна А.В.

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гречківський Павло Миколайович, вивчивши заяву Харази Людмили Іванівни стосовно суддів Ірпінського міського суду Київської області Чернова Дмитра Євгеновича, Мікуліна Андрія Вікторовича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 12 жовтня 2020 року надійшла заява Харази Л.І. за вхідним № Х-5489/0/7-20 про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів Ірпінського міського суду Київської області Чернова Д.Є., Мікуліна А.В. у зв'язку з порушеннями, допущеними при розгляді справ № 367/1459/13-ц, № 367/203/15-ц, № 367/8905/15-ц.

На підставі протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя цю заяву передано члену Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Гречківському П.М.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону (пункт 1 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»).

Під час попередньої перевірки встановлено, що рішенням Вищої ради правосуддя від 5 квітня 2018 року № 1025/0/15-18 Мікуліна А.В. звільнено з посади судді Ірпінського міського суду Київської області за власним бажанням.

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо у ній порушується питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, звільненого з посади або повноваження якого припинені.

Стосовно судді Ірпінського міського суду Київської області Чернова Д.Є. встановлено таке.

Вимоги до дисциплінарної скарги передбачені у статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, пунктом 3 частини другої цієї статті передбачено, що дисциплінарна скарга повинна містити, з-поміж іншого, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Проте, заява Харази Л.І. не містить конкретних відомостей, які б свідчили про умисне, внаслідок недбалості або істотне порушення суддею Ірпінського міського суду Київської області Черновим Д.Є. норм чинного законодавства, які можуть бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді. Твердження скаржника зводяться до власної оцінки правильності застосування суддею норм процесуального права, а зміст скарги фактично зводиться до незгоди з процесуальними діями судді та мотивами суду, наведеними в рішеннях у справах № 367/1459/13-ц, № 367/203/15-ц, № 367/8905/15-ц.

З огляду на викладене заява Харази Л.І. не відповідає наведеним вимогам закону.

Вища рада правосуддя згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» не є органом, який здійснює правосуддя, та не має повноважень оцінювати докази у справі, надавати правову оцінку судовим рішенням.

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють суди для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) Комітету Міністрів Ради Європи державам – членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

За таких обставин відповідно до пункту 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, оскільки не містить відповідних відомостей, як того вимагає закон.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної

палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику (пункт 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Враховуючи викладене, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

заяву Харази Людмили Іванівни стосовно суддів Ірпінського міського суду Київської області Чернова Дмитра Євгеновича, Мікуліна Андрія Вікторовича залишити без розгляду та повернути.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

П.М. Гречківський